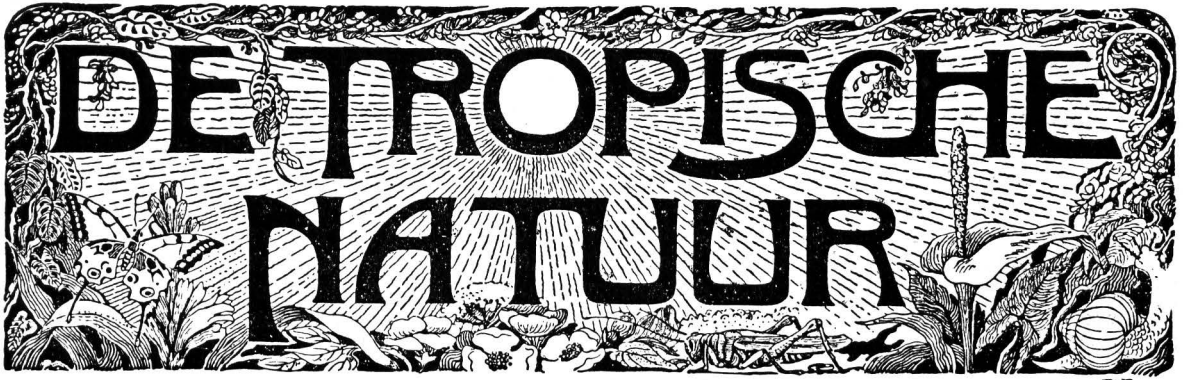

S-R

Redactie:

Dr. J. G. B. BEUMÉE, *Red.-Secretaris.*
Buitenzorg.
 S. LEEFMANS, *Buitenzorg.*
 Mej. Dr. A. G. VORSTMAN, *Buitenzorg.*

Levend en Dood Materiaal te zenden aan:

Dr. J. G. B. BEUMÉE, *Buitenzorg.*

Vaste Medewerkers:

Dr. K. W. DAMMERMAN.
 Dr. H. C. DELSMAN.
 Dr. W. DOCTERS VAN LEEUWEN.
 EDW. JACOBSON.
 Dr. S. C. J. JOCHEMS.
 J. C. VAN DER MEER MOHR JR.
 Dr. D. F. VAN SLOOTEN.
 J. W. A. VAN WELSE.

Prijs voor niet-leden der N. I. N. H. V. per jaar f 8.50.

IN MEMORIAM Dr. C. VAN OVEREEM

Den 28sten Februari 1927 is te Buitenzorg overleden de Heer Dr. C. VAN OVEREEM, mycoloog aan het Herbarium en Museum voor Systematische Botanie van 's Lands Plantentuin. Daar in dit tijdschrift verschillende mededeelingen van zijn hand verschenen zijn, mogen hier eenige regelen aan zijn nagedachtenis gewijd worden.

CASPER VAN OVEREEM werd den 1sten October 1893 te Weesp geboren. Hij bezocht de lagere school te Weesp en de kweekschool voor onderwijzers te Amsterdam, slaagde voor het onderwijzersexamen in 1912 en was daarna korten tijd als onderwijzer werkzaam. Zijn liefhebberijen wezen hem echter een anderen levensweg. Reeds op 15- en 16-jarigen leeftijd hield hij zich bezig met het teekenen en schilderen van allerlei planten en dieren. Zijn teekenkunst ontwikkelde zich niet zoozeer in artistieke dan wel in wetenschappelijke richting. Zijn hoofddoel was steeds de onder de loupe waarneembare onderdeelen, waarvan de kleuren en de fijnere bouw hem troffen, zoo nauwkeurig mogelijk in beeld te brengen. Het opmerkelijke

was daarbij, dat hij zich het meest aangetrokken voelde tot paddenstoelen en kevers; deze vertoonden juist de eigenaardige vormen en kleuren, die hij het meest bewonderde. Zijn teekenliefhebberij leidde hem al spoedig tot een nauwkeurige en later ook diepgaande studie dezer planten en dieren. Geen wonder dus, dat toen hij eenmaal onderwijzer was, hij spoedig inzag, dat hij een andere studierichting moest inslaan, wilde hij zijn wetenschappelijke idealen bereiken. Het eerste belangrijke punt in zijn wetenschappelijke loopbaan was dan ook, dat de beroemde Amsterdamsche professor HUGO DE VRIES hem in 1913 tot zijn particulieren assistent benoemde. Hierdoor was VAN OVEREEM niet alleen in staat aan de universiteit te studeeren, maar DE VRIES dwong hem, zich op buitengewone wijze te bekwamen in de microscopie en de cytologie, en bovendien leerde VAN OVEREEM door den persoonlijken omgang met den grooten geleerde zeer veel, wat anderen studenten ontging. Daarbij liet hij niet na, zich in de kennis der zwammen en insecten verder te bekwamen. Toen hij in 1919 slaagde voor de middelbare acte Plant- en Dierkunde, kon hij reeds met recht mycoloog en cytoloog genoemd worden. Kort na zijn examen werd hem de betrekking aangeboden, die hij later in Buitenzorg vervuld heeft, maar VAN OVEREEM wilde eerst nog het doctoraat in zijn studievak behalen, en, daar zijn opleiding toen ter tijd niet toeliet, dat hij dit in Nederland deed, begaf hij zich in het najaar van 1919 naar Zürich om daar reeds in Juli 1920 te promoveeren tot doctor in de Plant- en Dierkunde op een proefschrift getiteld: „*Ueber Formen mit abweichender Chromosomenzahl bei Oenothera*”, het resultaat van een onderzoek, dat hij onder leiding van HUGO DE VRIES begonnen was. In het zelfde jaar nog, in de laatste week van December, vertrok hij naar Buitenzorg, waar hij in staat werd gesteld een geheel nieuwe afdeling voor mycologie te stichten en waar hij in de gelegenheid was zijn ideaal te verwezenlijken: het uitgeven van een plaatwerk betrekking hebbende op de zwammen van Nederlandsch-Indië. Van dit werk, de *Icones Fungorum Malayensium*, door hem uitgegeven in samenwerking met Prof. WEESE te Weenen, zijn 16 afleveringen en 1 supplement-aflevering verschenen, van welke slechts 1 aflevering en de supplement-aflevering niet van zijn hand zijn. Maar VAN OVEREEM publiceerde nog meer; in verschillende tijdschriften en boeken verschenen meer dan 25 mededeelingen, bijna alle van mycologischen aard. Een aantal van deze vindt men in de jaargangen 1922 tot 1925 van dit tijdschrift. In deze mededeelingen leidde VAN OVEREEM de lezers van De Tropische Natuur in een voorheen geheel onontgonnen gebied in en zoo gaarne had hij dit werk voortgezet. Zijn publicaties geven echter geen idee van de zeer groote hoeveelheid aantekeningen, die hij verzameld heeft, maar die hij niet rijp vond voor publicatie. Want hij was zeer conscientieus en haatte niets meer dan half werk.

Helaas is VAN OVEREEM al te vroeg aan zijn gezin, aan zijn vrienden en aan de wetenschap ontnomen. Reeds kort na zijn aankomst in Indië bleek het tropische klimaat voor hem gevaarlijk te zijn. Een waarschijnlijk reeds aanwezige aanleg voor longtuberculose kwam spoedig tot uiting en bond hem nu eens weken, dan weer maanden aan het ziekbed. Aan de vermaningen der medici, in Europa genezing te gaan zoeken, wilde hij geen gehoor geven. Zijn al te groote gehechtheid aan zijn wetenschappelijk werk maakte hem blind voor het gevaar, dat hem dreigde. De laatste aanval van zijn ziekte begon in Juni 1926. In September ging hij plotseling onrustbarend achteruit. Daarna trad schijnbaar eenige verbetering in. Dien tijd benutte hij, om eenige publicaties af te maken, hetgeen van zijn uitgeputte lichaam een meer dan geoorloofde krachtsinspanning eischte. Eerst toen zijn dokter in het eind van 1926 er op wees, dat na eventueele genezing de eerste jaren van werken geen sprake zou zijn, besloot hij naar Europa terug te keeren. Zijn vertrek werd bepaald op 9 Maart. Hij heeft dit echter niet meer mogen beleven: den 28sten Februari stierf VAN OVEREEM op 33-jarigen leeftijd. Naar Indië gelokt door den vormenrijkdom der tropische natuur, aan Indië gebonden door de liefde voor zijn werk, gesloopt door het Indische klimaat en door zijn te grooten werkijver, is hij zooals zooveel jongemannen vóór hem, het slachtoffer geworden van het natuuronderzoek in Indië. De wetenschappelijke wereld heeft in hem een enthousiast en zeer bekwaam natuuronderzoeker verloren.